

Abstrakt

Tato bakalářská práce má za cíl interpretovat Patočkovu poválečnou fenomenologii člověka. Vychází přitom především z textu *Věčnost a dějinnost*, který Patočka sepsal v roce 1947 a nabízí jeho výklad. Právě pojetí člověka je hlavním tématem tohoto Patočkova spisu. Na straně jedné chce práce ukázat Patočkův koncept jako utvářený a ovlivněný jinými mysliteli. Zvláště Husserlem, Sartrem a Heideggerem. Na straně druhé však chce poukázat alespoň na některé Patočkovy svébytné závěry.

Interpretační důraz je položen na motivy „dialektiky negativní afekce“ a „dějinnosti“ člověka. Hlavním cílem bakalářské práce je ukázat Patočkův koncept člověka jako subjektivisticko-existenciální. Protože Patočka koncipuje svou antropologii také jako specifickou etiku, zabývá se práce podrobněji i její případnou relevancí pro morální filozofii. V tomto bodě text poukazuje k některým zásadním nedostatkům Patočkovy koncepce.